

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. gruodžio 18 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Asmens duomenų apsauga – Reglamentas (ES) 2016/679 – 13 ir 14 straipsniai – Taikymo sritis – Viešojo transporto bilietų kontrolieriams naudojant ant kūno nešiojamas kameras surinkti asmens duomenys – Duomenų valdytojai tenkančios pareigos informuoti duomenų subjektą teisinis pagrindas“

Byloje C-422/24

dėl *Högsta förvaltningsdomstolen* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Švedija) 2024 m. birželio 13 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2024 m. birželio 17 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Integritetsskyddsmyndigheten

prieš

AB Storstockholms Lokaltrafik

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Biltgen, pirmosios kolegijos teisėjo pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas T. von Danwitz (pranešėjas), teisėjai I. Ziemele, A. Kumin ir S. Gervasoni,

generalinė advokatė L. Medina,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Integritetsskyddsmyndigheten*, atstovaujamos C. Agnehall, A. Persson ir D. Törngren,
- *AB Storstockholms Lokaltrafik*, atstovaujamos *advokat* J. Forzelius ir *biträdande jurist* G. Tranvik,
- Danijos vyriausybės, atstovaujamos D. Elkan, C. A.-S. Maertens, J. Sandvik Loft ir M. Jespersen,

* Proceso kalba: švedų.

– Austrijos vyriausybės, atstovaujamos A. Posch, J. Schmoll ir C. Gabauer,
– Europos Komisijos, atstovaujamos A. Bouchagiar, C. Faroghi ir H. Kranenborg,
susipažinęs su 2025 m. rugpjūčio 1 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1; toliau – BDAR) 13 ir 14 straipsnių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Integritetsskyddsmyndigheten* (Duomenų apsaugos institucija, Švedija; toliau – Institucija) ir Švedijos viešojo transporto akcinės bendrovės *AB Storstockholms Lokaltrafik* (toliau – SL) ginčą dėl šiai bendrovei skirtos administracinės piniginės baudos už BDAR 13 straipsnio pažeidimą, kiek tai susiję su asmens duomenų rinkimu, naudojant šioje bendrovėje dirbančių kontrolierių ant kūno nešiojamas kameras.

Teisinis pagrindas

- 3 BDAR 60 ir 61 konstatuojamosiose dalyse numatyta:
„(60) pagal sąžiningo ir skaidraus duomenų tvarkymo principus duomenų subjektui pranešama apie vykdomą duomenų tvarkymo operaciją ir jos tikslus. Duomenų valdytojas turėtų pateikti duomenų subjektui visą papildomą informaciją, kuri būtina tam, kad būtų užtikrintas sąžiningas ir skaidrus duomenų tvarkymas, atsižvelgiant į konkrečias asmens duomenų tvarkymo aplinkybes ir kontekstą. Be to, duomenų subjektas turėtų būti informuotas apie tai, kad vykdomas profiliavimas, ir apie tokio profiliavimo pasekmes. Kai asmens duomenys renkami iš duomenų subjekto, duomenų subjektas taip pat turėtų būti informuojamas, ar jis privalo pateikti asmens duomenis, taip pat apie tokių duomenų nepateikimo pasekmes. Ta informacija gali būti pateikiama kartu su standartizuotomis piktogramomis, siekiant lengvai matomai, suprantamai ir aiškiai įskaitomai pateikti prasmingą numatomo tvarkymo apžvalgą. Jei piktogramos pateikiamos elektronine forma, jos turėtų būti kompiuterio skaitomos;
(61) informacija apie duomenų subjekto asmens duomenų tvarkymą turėtų būti jam suteikta duomenis renkant arba, kai asmens duomenys gaunami ne iš duomenų subjekto, o iš kito šaltinio, per pagrįstą laikotarpį, priklausomai nuo konkretaus atvejo aplinkybių. Kai asmens duomenis galima teisėtai atskleisti kitam duomenų gavėjui, duomenų subjektas apie tai turėtų būti informuojamas pirmo asmens duomenų atskleidimo jų gavėjui metu. Jeigu asmens duomenų valdytojas ketina tvarkyti duomenis kitu tikslu nei tikslas, kuriuo jie buvo renkami, prieš taip toliau tvarkydamas duomenis, duomenų valdytojas turėtų pateikti duomenų subjektui informaciją apie tą kitą tikslą ir kitą būtiną informaciją. Tais atvejais, kai asmens duomenų kilmė duomenų subjektui negali būti nurodyta dėl to, kad buvo naudoti įvairūs šaltiniai, turėtų būti pateikta bendro pobūdžio informacija.“

4 BDAR 5 straipsnyje „Su asmens duomenų tvarkymu susiję principai“ numatyta:

„1. Asmens duomenys turi būti:

a) duomenų subjekto atžvilgiu tvarkomi teisėtu, sąžiningu ir skaidriu būdu (teisėtumo, sąžiningumo ir skaidrumo principas);

<...>

c) adekvatūs, tinkami ir tik tokie, kurių reikia siekiant tikslų, dėl kurių jie tvarkomi (duomenų kiekio mažinimo principas);

<...>“

5 BDAR 12 straipsnis „Skaidrus informavimas, pranešimas ir duomenų subjekto naudojimosi savo teisėmis sąlygos“ suformuluotas taip:

„1. Duomenų valdytojas imasi tinkamų priemonių, kad visą 13 ir 14 straipsniuose nurodytą informaciją ir visus pranešimus pagal 15–22 ir 34 straipsnius, susijusius su duomenų tvarkymu, duomenų subjektui pateiktų glausta, skaidria, suprantama ir lengvai prieinama forma, aiškia ir paprasta kalba <...>. Informacija pateikiama raštu arba kitomis priemonėmis, įskaitant, prireikus, elektronine forma. <...>

<...>

5. <...> Kai duomenų subjekto prašymai yra akivaizdžiai nepagrįsti arba neproporcingi, visų pirma dėl jų pasikartojančio turinio, duomenų valdytojas gali arba:

<...>

b) gali atsisakyti imtis veiksmų pagal prašymą.

Duomenų valdytojui tenka pareiga įrodyti, kad prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas.

<...>“

6 BDAR 13 straipsnyje „Informacija, kuri turi būti pateikta, kai asmens duomenys renkami iš duomenų subjekto“ nustatyta:

„1. Kai iš duomenų subjekto renkami jo asmens duomenys, duomenų valdytojas asmens duomenų gavimo metu duomenų subjektui pateikia visą šią informaciją:

a) duomenų valdytojo ir, jeigu taikoma, duomenų valdytojo atstovo tapatybę ir kontaktinius duomenis;

b) duomenų apsaugos pareigūno, jeigu taikoma, kontaktinius duomenis;

c) duomenų tvarkymo tikslus, dėl kurių ketinama tvarkyti asmens duomenis, taip pat duomenų tvarkymo teisinį pagrindą;

- d) kai duomenų tvarkymas atliekamas pagal 6 straipsnio 1 dalies f punktą, teisėtus duomenų valdytojo arba trečiosios šalies interesus;
 - e) jei yra, asmens duomenų gavėjus arba asmens duomenų gavėjų kategorijas
 - f) kai taikoma, apie duomenų valdytojo ketinimą asmens duomenis perduoti į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai ir Komisijos sprendimo dėl tinkamumo buvimą ar nebuvimą, arba 46 ar 47 straipsniuose arba 49 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytų perdavimų atveju – tinkamas arba pritaikytas apsaugos priemonės ir būdus, kaip gauti jų kopiją arba kur suteikiama galimybė su jais susipažinti;
2. Be 1 dalyje nurodytos informacijos, duomenų valdytojas asmens duomenų gavimo metu duomenų subjektui pateikia toliau nurodytą kitą informaciją, būtiną duomenų tvarkymo sąžiningumui ir skaidrumui užtikrinti:
- a) asmens duomenų saugojimo laikotarpį arba, jei tai neįmanoma, kriterijus, taikomus tam laikotarpiui nustatyti;
 - b) teisę prašyti, kad duomenų valdytojas leistų susipažinti su duomenų subjekto asmens duomenimis ir juos ištaisyti arba ištrinti, arba apribotų duomenų tvarkymą, arba teisę nesutikti, kad duomenys būtų tvarkomi, taip pat teisę į duomenų perkeliamumą;
 - c) kai duomenų tvarkymas grindžiamas 6 straipsnio 1 dalies a punktu arba 9 straipsnio 2 dalies a punktu, teisę bet kuriuo metu atšaukti sutikimą, nedarant poveikio sutikimu grindžiamo duomenų tvarkymo iki sutikimo atšaukimo teisėtumui;
 - d) teisę pateikti skundą priežiūros institucijai;
 - e) tai, ar asmens duomenų pateikimas yra teisės aktais arba sutartyje numatytas reikalavimas, ar reikalavimas, kurį būtina įvykdyti norint sudaryti sutartį, taip pat tai, ar duomenų subjektas privalo pateikti asmens duomenis, ir informaciją apie galimas tokių duomenų nepateikimo pasekmes;
 - f) tai, kad esama 22 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodyto automatizuoto sprendimų priėmimo, įskaitant profiliavimą, ir, bent tais atvejais, prasmingą informaciją apie loginį jo pagrindimą, taip pat tokio duomenų tvarkymo reikšmę ir numatomas pasekmes duomenų subjektui.
3. Jeigu duomenų valdytojas ketina toliau tvarkyti asmens duomenis kitu tikslu nei tas, kuriuo asmens duomenys buvo renkami, prieš taip toliau tvarkydamas duomenis duomenų valdytojas pateikia duomenų subjektui informaciją apie tą kitą tikslą ir visą kitą atitinkamą papildomą informaciją, kaip nurodyta 2 dalyje.
4. 1, 2 ir 3 dalys netaikomos, jeigu duomenų subjektas jau turi informaciją, ir tiek, kiek tos informacijos jis turi.“

7 BDAR 14 straipsnyje „Informacija, kuri turi būti pateikta, kai asmens duomenys yra gauti ne iš duomenų subjekto“ numatyta:

„1. Kai asmens duomenys yra gauti ne iš duomenų subjekto, duomenų valdytojas pateikia duomenų subjektui šią informaciją:

- a) duomenų valdytojo ir, jeigu taikoma, duomenų valdytojo atstovo tapatybę ir kontaktinius duomenis;
- b) duomenų apsaugos pareigūno, jeigu taikoma, kontaktinius duomenis;
- c) duomenų tvarkymo tikslus, dėl kurių ketinama tvarkyti asmens duomenis, taip pat duomenų tvarkymo teisinį pagrindą;
- d) atitinkamų asmens duomenų kategorijas;
- e) jei jos yra, asmens duomenų gavėjus arba asmens duomenų gavėjų kategorijas;
- f) kai taikoma, apie duomenų valdytojo ketinimą asmens duomenis perduoti gavėjui trečiojoje valstybėje arba tarptautinei organizacijai ir Komisijos sprendimo dėl tinkamumo buvimą ar nebuvimą, o 46 ar 47 straipsniuose arba 49 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytų perdavimų atveju – tinkamas arba pritaikytas apsaugos priemonės ir būdus, kaip gauti jų kopiją arba kur suteikiama galimybė su jais susipažinti.

2. Be 1 dalyje nurodytos informacijos, duomenų valdytojas pateikia duomenų subjektui toliau nurodytą papildomą informaciją, būtiną tvarkymo sąžiningumui ir skaidrumui duomenų subjekto atžvilgiu užtikrinti:

- a) asmens duomenų saugojimo laikotarpį arba, jei tai neįmanoma, kriterijus, taikomus tam laikotarpiui nustatyti;
- b) kai duomenų tvarkymas atliekamas pagal 6 straipsnio 1 dalies f punktą, teisėtus duomenų valdytojo arba trečiosios šalies interesus;
- c) teisę prašyti, kad duomenų valdytojas leistų susipažinti su duomenų subjekto asmens duomenimis ir juos ištaisyti arba ištrinti, arba apribotų duomenų tvarkymą, ir teisę nesutikti, kad duomenys būtų tvarkomi, taip pat teisę į duomenų perkeliamumą;
- d) kai duomenų tvarkymas grindžiamas 6 straipsnio 1 dalies a punktu arba 9 straipsnio 2 dalies a punktu, teisę bet kuriuo metu atšaukti sutikimą, nedarant poveikio sutikimu grindžiamo duomenų tvarkymo iki sutikimo atšaukimo teisėtumui;
- e) teisę pateikti skundą priežiūros institucijai;
- f) koks yra asmens duomenų kilmės šaltinis, ir, jei taikoma, ar duomenys gauti iš viešai prieinamų šaltinių;
- g) tai, kad esama 22 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodyto automatizuoto sprendimų priėmimo, įskaitant profiliavimą, ir, bent tais atvejais, prasmingą informaciją apie loginį jo pagrindimą, taip pat tokio duomenų tvarkymo reikšmę ir numatomas pasekmes duomenų subjektui.

3. Duomenų valdytojas 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją pateikia:

- a) per pagrįstą laikotarpį nuo asmens duomenų gavimo, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį, atsižvelgiant į konkrečias asmens duomenų tvarkymo aplinkybes;
- b) jeigu asmens duomenys bus naudojami ryšiams su duomenų subjektu palaikyti – ne vėliau kaip pirmą kartą susisiekiant su tuo duomenų subjektu; arba
- c) jeigu numatoma asmens duomenis atskleisti kitam duomenų gavėjui – ne vėliau kaip atskleidžiant duomenis pirmą kartą.

4. Kai duomenų valdytojas ketina toliau tvarkyti asmens duomenis kitu tikslu nei tas, kuriuo asmens duomenys buvo gauti, prieš toliau tvarkydamas tuos duomenis duomenų valdytojas pateikia duomenų subjektui informaciją apie tą kitą tikslą ir visą papildomą atitinkamą informaciją, kaip nurodyta 2 dalyje.

5. 1–4 dalys netaikomos, jeigu ir tiek, kiek:

- a) duomenų subjektas jau turi informacijos;
- b) tokios informacijos pateikimas yra neįmanomas arba tam reikėtų neproporcingų pastangų, visų pirma kai duomenys tvarkomi archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais laikantis 89 straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų ir apsaugos priemonių arba jeigu dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pareigos gali tapti neįmanoma arba ji gali labai sukliudyti pasiekti to tvarkymo tikslus. Tokiais atvejais duomenų valdytojas imasi tinkamų priemonių duomenų subjekto teisėms ir laisvėms ir teisėtiems interesams apsaugoti, įskaitant viešą informacijos paskelbimą;
- c) duomenų gavimas ar atskleidimas aiškiai nustatytas Sąjungos arba valstybės narės teisėje, ir kurie taikomi [kuri taikoma] duomenų valdytojui ir kuriuose [kurioje] nustatytos tinkamos teisėtų duomenų subjekto interesų apsaugos priemonės; arba
- d) kai asmens duomenys privalo išlikti konfidencialūs laikantis Sąjungos ar valstybės narės teise reglamentuojamos profesinės paslapties prievolės, įskaitant įstatais nustatytą prievolę saugoti paslaptį.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 8 SL teikia viešojo transporto paslaugas Stokholme (Švedija). Ši bendrovė savo bilietų kontrolierius aprūpino ant kūno nešiojamomis kameromis, naudojamomis filmuoti keleiviams, kurie kontrolės metu neturi galiojančio bilieto ir kuriems skiriama bauda. Naudojant kameras siekiama užkirsti kelią grasinimams ir smurtui prieš kontrolierius, juos užfiksuoti, taip pat nustatyti keleivių, kuriems skiriama tokia bauda, tapatybę.
- 9 Vykdydama priežiūros veiklą Institucija išnagrinėjo, ar SL atliekamas asmens duomenų tvarkymas pasitelkiant ant kūno nešiojamas kameras atitinka BDAR taisykles. 2021 m. birželio mėn. ji priėmė sprendimą, iš kurio matyti, kad kontrolieriai nešioja kameras visą savo darbo laiką ir kad jos nepertraukiamai įrašo vaizdo įrašus su garsais.

- 10 Šios kameros turi vadinamąją „cirkulinę“ atmintinę, o tai reiškia, kad po tam tikro laiko visas įrašytas turinys automatiškai ištrinamas. Po tokio ištrynimo įrašyta medžiaga pašalinama. Iš pradžių įrašyta medžiaga buvo saugoma dvi minutes, tačiau Institucijos atlikto patikrinimo laikotarpiu šis laikas buvo sutrumpintas iki vienos minutės. Vis dėlto paspaudę mygtuką kontrolieriai gali sustabdyti automatinio ištrynimo funkciją ir taip užtikrinti, kad įrašyti duomenys nebūtų pašalinti. Tokiu atveju kameroje esanti informacija išsaugoma naudojant išankstinio įrašymo technologiją, kuri įrašo medžiagą, užfiksuotą per minutę iki kontrolieriui paspaudžiant mygtuką. Bilietų kontrolieriams nurodyta sustabdyti automatinio ištrynimo funkciją visais atvejais, kai skiriama bauda, taip pat, kai jiems gresia pavojus.
- 11 Be šių išvadų, susijusių su ant kūno nešiojamų kamerų naudojimu ir veikimu, Institucija savo sprendime laikėsi nuomonės, kad SL nuo 2018 m. gruodžio mėn. iki šio sprendimo priėmimo 2021 m. birželio mėn. tvarkė asmens duomenis, kai tikrindama bilietus naudojo ant kūno nešiojamas kameras, ir taip pažeidė kelias BDAR nuostatas. Jos teigimu, SL nepateikė pakankamai informacijos duomenų subjektams ir taip pažeidė BDAR 13 straipsnį. Taigi ši įstaiga paskyrė SL administracinę piniginę 16 mln. kronų (SEK) (apie 1 420 670 EUR) baudą, iš kurių 4 mln. SEK (apie 355 188 EUR) buvo skirta už netinkamą duomenų subjektų informavimą.
- 12 *Förvaltningsrätten i Stockholm* (Stokholmo administracinis teismas, Švedija), kuriam SL pateikė skundą dėl Institucijos sprendimo, atmetė šį skundą tiek, kiek jis susijęs su šiai bendrovei skirta bauda už netinkamą duomenų subjektų informavimą.
- 13 SL pateikė apeliacinį skundą *Kammarrätten i Stockholm* (Stokholmo apeliacinis administracinis teismas, Švedija), šis panaikino pirmosios instancijos teismo sprendimą ir Institucijos sprendimą, kiek jis susijęs su šios baudos skyrimu. Tas teismas, remdamasis 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimu *Ryneš* (C-212/13, EU:C:2014:2428), nustatė, kad BDAR 13 straipsnis netaikytinas jo nagrinėjamam ginčui, todėl Institucija nepagrįstai skyrė SL administracinę piniginę baudą už šios nuostatos pažeidimą.
- 14 Dėl *Kammarrätten i Stockholm* (Stokholmo apeliacinis administracinis teismas) sprendimo Institucija pateikė kasacinį skundą *Högsta förvaltningsdomstolen* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Švedija), t. y. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, prašydama panaikinti tą sprendimą, kiek jis susijęs su šiai bendrovei skirta bauda už netinkamą duomenų subjekto informavimą.
- 15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas visų pirma patikslino, kad kyla klausimas, kuris iš BDAR 13 ir 14 straipsnių taikomas, kai asmens duomenys renkami naudojant ant kūno nešiojamą kamerą. Jo nuomone, atsakymas į šį klausimą yra būtinas dėl dviejų aspektų. Pirmia, svarbu nustatyti, kokia informacija turi būti pateikta duomenų subjektui, kada atsiranda pareiga informuoti šį subjektą ir kokios yra šios pareigos išimtys. Antra, reikia nustatyti, ar Institucija turėjo teisę skirti SL administracinę piniginę baudą už tai, kad ši bendrovė nesilaikė BDAR 13 straipsnyje numatytos pareigos pateikti informaciją.
- 16 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, taip pat neaišku, kiek reikia atsižvelgti į BDAR 13 ir 14 straipsnių skirtumus, susijusius su šiose nuostatose įtvirtintos pareigos pateikti informaciją apimtimi, siekiant nustatyti, kuri iš šių nuostatų taikoma konkrečios rūšies asmens duomenų rinkimui. Šiuo klausimu jis pažymėjo, kad šalys nesutaria dėl išvados, kurią reikėtų daryti remiantis šiais skirtumais.

17 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas dėl 2018 m. balandžio 11 d. peržiūrėtų Skaidrumo užtikrinimo pagal Reglamentą (ES) 2016/679 gairių, kurias 2017 m. lapkričio 29 d. priėmė darbo grupė, įsteigta pagal 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba, 13 sk., 15 t., p. 355) 29 straipsnį, svarbos, jų 26 punkte numatyta, kad BDAR 13 straipsnis taikomas vaizdo stebėjimui.

18 Šiomis aplinkybėmis *Högsta förvaltningsdomstolen* (Aukščiausiasis administracinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar tais atvejais, kai asmens duomenys gaunami naudojant ant kūno nešiojamą kamerą, taikomas BDAR 13, ar 14 straipsnis?“

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį

19 2025 m. rugpjūčio 1 d. paskelbus generalinės advokatės išvadą, 2025 m. rugsėjo 23 d. Teisingumo Teismo kanceliarija gavo SL prašymą atnaujinti žodinę proceso dalį pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 83 straipsnį.

20 Grįsdama šį prašymą SL tvirtina, kad Teisingumo Teismas neturėjo pakankamai informacijos apie pagrindinės bylos faktines aplinkybes ir apie tai, kokią reikšmę turės šioje byloje priimtas sprendimas duomenų valdytojams, naudojančioms vaizdo stebėjimo prietaisus. Ji, be kita ko, teigia, kad generalinės advokatės išvadoje neteisingai apibrėžtos BDAR 13 ir 14 straipsnių taikymo sritys.

21 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal SESV 252 straipsnio antrą pastraipą generalinis advokatas viešame posėdyje visiškai nešališkai ir nepriklausomai teikia motyvuotą išvadą dėl bylų, kuriose pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statutą jis turi dalyvauti. Teisingumo Teismo nesaisto nei ši išvada, nei ją pagrindžiantys generalinio advokato motyvai (2025 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Nissan Iberia*, C-21/24, EU:C:2025:659, 30 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

22 Šiomis aplinkybėmis taip pat reikia pažymėti, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statute ir jo Procedūros reglamente šalims ir šio statuto 23 straipsnyje nurodytiems suinteresuotiesiems asmenims nenumatyta galimybės pateikti atsiliepimus į generalinio advokato išvadą. Taigi šalies ar tokio suinteresuotojo asmens nesutikimas su generalinio advokato išvada, nepaisant to, kokie klausimai joje nagrinėjami, savaime negali būti motyvas, pateisinantis žodinės proceso dalies atnaujinimą (2025 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Nissan Iberia*, C-21/24, EU:C:2025:659, 31 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

23 Tai reiškia, kad SL prašymui, kiek juo siekiama atnaujinti žodinę proceso dalį, kad ji galėtų atsakyti į generalinės advokatės išvadoje pateiktą nuomonę, neturėtų būti pritarta.

24 Pagal Procedūros reglamento 83 straipsnį Teisingumo Teismas, išklauses generalinį advokatą, gali bet kada nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį, be kita ko, jeigu mano, kad jam nepateikta pakankamai informacijos, arba jeigu baigus žodinę proceso dalį šalis pateikė naują faktą, kuris gali turėti lemiamą įtaką Teisingumo Teismui priimant sprendimą, arba jeigu nagrinėjant bylą reikia remtis argumentu, dėl kurio šalys ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodyti suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės.

- 25 Nagrinėjamu atveju Teisingumo Teismas, išklausęs generalinę advokatę, vis dėlto mano, kad turi visą informaciją, būtiną atsakant į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo klausimus, ir kad sprendimo šioje byloje nereikia priimti remiantis argumentu, dėl kurio suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės. Be to, prašyme atnaujinti žodinę proceso dalį nenurodyta jokių naujų faktų, galinčių turėti lemiamos reikšmės sprendimui, kurį Teisingumo Teismas turi priimti šioje byloje.
- 26 Tokiomis aplinkybėmis nėra pagrindo atnaujinti žodinės proceso dalies.

Dėl prejudicinio klausimo

- 27 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar BDAR 13 ir 14 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad tuo atveju, kai asmens duomenys renkami viešojo transporto bilietų kontrolieriams naudojant ant kūno nešiojamas kameras, duomenų subjektų informavimui taikomas BDAR 13 straipsnis arba jo 14 straipsnis.
- 28 Siekiant atsakyti į šį klausimą remiantis suformuota jurisprudencija, reikia atsižvelgti ne tik į ją numatančios nuostatos formuluotę, bet ir į jos kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (2024 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Másdi*, C-169/23, EU:C:2024:988, 39 punktas).
- 29 Pirma, kalbant apie BDAR 13 ir 14 straipsnių formuluotes, reikia pažymėti, kad 14 straipsnio materialinė taikymo sritis apibrėžta neigiamai, palyginti su BDAR 13 straipsniu. Kaip matyti iš pačių šių nuostatų pavadinimų, 13 straipsnis skirtas informacijai, kuri turi būti pateikta, kai asmens duomenys renkami iš duomenų subjekto, o 14 straipsnis – informacijai, kuri turi būti pateikta, kai asmens duomenys yra gauti ne iš duomenų subjekto (2024 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Másdi*, C-169/23, EU:C:2024:988, 48 punktas).
- 30 Siekiant atskirti atitinkamas minėtų nuostatų taikymo sritis, aplinkybė, kad tam tikrose BDAR 14 straipsnio kalbinėse versijose, be kita ko, švedų kalba, to paties reglamento 13 straipsnyje vartojamas žodis „renkami“ (švedų k. – „samlas in“) nėra vartojamas, neturi lemiamos reikšmės.
- 31 Remiantis suformuota jurisprudencija, Sąjungos teisės nuostatos turi būti aiškinamos ir taikomos vienodai, atsižvelgiant į versijas, parengtas visomis Sąjungos kalbomis, o esant įvairių kalbinių versijų neatitikimų, nagrinėjama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės akto, kurio dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą (2025 m. vasario 13 d. Sprendimo *Verbraucherzentrale Berlin (Pradinio išipareigojimo laikotarpio sąvoka)*, C-612/23, EU:C:2025:82, 31 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 32 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, kad, kiek tai susiję su BDAR 14 straipsnio 5 dalies c punkte vartojama sąvoka „gavimas“ (švedų k. – „erhållande“), kuri versijoje švedų kalba taip pat vartojama šio 14 straipsnio pavadinime ir jo 1 dalyje (švedų k. – „erhållits“), ji iš tikrųjų reiškia duomenis, „renkamus“ iš kito nei duomenų subjekto asmens, taip pat duomenis, kuriuos duomenų valdytojas, vykdydamas savo užduotis, pats sugeneravo iš kitų duomenų (šiuo klausimu žr. 2024 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Másdi*, C-169/23, EU:C:2024:988, 47 punktą).

- 33 Be to, kaip savo išvados 28 punkte pažymėjo generalinė advokatė, sąvoka „iš duomenų subjekto „renkami“ duomenys, kaip tai suprantama pagal BDAR 13 straipsnio 1 dalį, suponuoja, kad ne duomenų subjektas, bet tik duomenų valdytojas imasi konkrečių veiksmų, todėl duomenų subjekto veiklos mastas neturi reikšmės nustatant šios nuostatos taikymo sritį, palyginti su šio reglamento 14 straipsnio taikymo sritimi.
- 34 Šis argumentas taip pat pabrėžiamas šio sprendimo 17 punkte nurodytose Skaidrumo užtikrinimo gairėse, iš kurių matyti, kad BDAR 13 straipsnis taikomas arba tuo atveju, kai duomenų subjektas sąmoningai teikia asmens duomenis duomenų valdytojui, arba kai duomenų valdytojas renka duomenis iš šio asmens stebėdamas, be kita ko, naudodamas kameras.
- 35 Atsižvelgiant į BDAR 14 straipsnio 2 dalies f punkto, siejamo su šio reglamento 61 konstatuojamąja dalimi, formuluotę, reikia konstatuoti, kad tik surinktų asmens duomenų šaltinis yra reikšmingas kriterijus, siekiant atskirti BDAR 13 ir 14 straipsnių taikymo sritis. Iš tiesų pagal minėto 14 straipsnio 2 dalies f punktą, kai duomenys nėra renkami iš duomenų subjekto, duomenų valdytojas privalo informuoti duomenų subjektą apie asmens duomenų kilmės šaltinį.
- 36 Darytina išvada, kad pažodinis BDAR 13 ir 14 straipsnių, siejamų su šio reglamento 61 konstatuojamąja dalimi, aiškinimas patvirtina, kad renkant asmens duomenis, kai pasitelkiama ant kūno nešiojama kamera, reikia taikyti 13 straipsnį, nes tokiu atveju duomenys gaunami ne iš kito šaltinio, o tiesiogiai iš duomenų subjekto.
- 37 Antra, tokį aiškinimą patvirtina šių nuostatų kontekstas.
- 38 Taigi šiuo klausimu iš BDAR 5 straipsnio matyti, kad asmens duomenų tvarkymas, be kita ko, turi atitikti konkrečius skaidrumo reikalavimus duomenų subjekto, kurio duomenys tvarkomi, atžvilgiu (2024 m. liepos 11 d. Sprendimo *Meta Platforms Ireland (Atstovaujamasis ieškinys)*, C-757/22, EU:C:2024:598, 53 punktas).
- 39 Kaip savo rašytinėse pastabose iš esmės pažymėjo Komisija, BDAR 13 straipsniu, kuriame nustatyta pareiga pateikti duomenų subjektui jame apibrėžtą informaciją, kai ji gaunama, konkrečiai išreiškiama duomenų subjekto teisė būti informuotam. Kita vertus šio reglamento 14 straipsnis buvo priimtas siekiant atsižvelgti į situacijas, kai duomenų valdytojas neturi tiesioginio ryšio su duomenų subjektu, bet renka asmens duomenis iš kito šaltinio, todėl praktiškai yra sunku ar net neįmanoma pateikti šioje nuostatoje nurodytą informaciją tuo metu, kai ji gaunama. Netiesioginis tokio rinkimo pobūdis pateisina tai, kad pastarojoje nuostatoje numatyta galimybė atidėti šiam duomenų valdytojui tenkančios pareigos pateikti informaciją įgyvendinimą.
- 40 Trečia, BDAR 13 ir 14 straipsniai turi būti aiškinami atsižvelgiant į šio reglamento tikslą, kuris pirmiausia yra užtikrinti aukštą fizinių asmenų pagrindinių laisvių ir teisių, visų pirma jų teisės į asmens duomenų apsaugą, įtvirtintos SESV 16 straipsnyje ir kaip pagrindinės teisės garantuojamos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 8 straipsnyje, kuri papildo Chartijos 7 straipsnyje užtikrinamą teisę į privatų gyvenimą, apsaugos lygį (šiuo klausimu žr. 2025 m. vasario 27 d. Sprendimo *Dun & Bradstreet Austria ir kt.*, C-203/22, EU:C:2025:117, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 41 Jeigu būtų pripažinta, kad BDAR 14 straipsnis taikomas asmens duomenų rinkimui naudojant ant kūno nešiojamą kamerą, duomenų subjektas šio rinkimo etape negautų jokios informacijos, nors yra šių duomenų šaltinis, o tai leistų duomenų valdytojui nepateikti informacijos minėtam asmeniui tuojau pat. Taigi dėl tokio aiškinimo kiltų pavojus, kad duomenų subjektas nebus informuotas apie asmens duomenų rinkimą ir bus vykdomas slaptas stebėjimas. Tokia pasekmė būtų nesuderinama su ankstesniame šio sprendimo punkte minėtu tikslu užtikrinti aukštą fizinių asmenų pagrindinių laisvių ir teisių apsaugos lygį.
- 42 Atsižvelgiant į tai, svarbu pažymėti, kad šis tikslas nedraudžia to, kad, kaip numatyta 2020 m. sausio 29 d. priimtose Europos duomenų apsaugos valdybos (EDAV) gairėse 3/2019 dėl asmens duomenų tvarkymo naudojant vaizdo prietaisus, pareigos teikti informaciją pagal BDAR 13 straipsnį būtų įgyvendinamos laikantis daugiapakopio požiūrio. Pagal šias gaires pirmojo lygmens svarbiausia informacija, skirta duomenų subjektui, gali būti nurodyta su išpėjamuoju ženklu, o kita – antrojo lygmens privaloma informacija – jam gali būti tinkamai ir išsamiai pateikta lengvai prieinamoje vietoje.
- 43 Galiausiai, atsakant į *Kammarrätten i Stockholm* (Stokholmo apeliacinis administracinis teismas, Švedija) išreikštas abejones dėl šio sprendimo 13 punkte minėto 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Ryneš* (C-212/13, EU:C:2014:2428) 34 punkto taikymo srities, reikia patikslinti, kad minėtame 34 punkte Teisingumo Teismas nepriėmė sprendimo dėl Direktyvos 95/46 11 straipsnio (jis atitinka BDAR 14 straipsnį) taikymo srities, palyginti su šios direktyvos 10 straipsniu (jis atitinka šio reglamento 13 straipsnį), jis tik paaiškino, kad dėl įvairių minėtoje direktyvoje numatytų apribojimų ir išimčių jos taikymas leidžia atsižvelgti į duomenų valdytojo teisėtus interesus.
- 44 Taigi iš minėto sprendimo 34 punkto negalima daryti išvados, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs dėl BDAR 13 straipsnio ir jo 14 straipsnio taikymo srities atskyrimo.
- 45 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: BDAR 13 ir 14 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad tuo atveju, kai asmens duomenys renkami viešojo transporto bilietų kontrolieriams naudojant ant kūno nešiojamas kameras, duomenų subjektų informavimui taikomas BDAR 13, o ne jo 14 straipsnis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 46 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB 13 ir 14 straipsniai

turi būti aiškinami taip:

tuo atveju, kai asmens duomenys renkami viešojo transporto bilietų kontrolieriams naudojant ant kūno nešiojamas kameras, duomenų subjektų informavimui taikomas BDAR 13, o ne jo 14 straipsnis.

Parašai.